

mokratiet sige nej. Et andet flertal kan vedtage forslaget, men selv som aftalepart kan Socialdemokratiet vel sige nej.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er korrekt, at lovforslaget er en udmøntning af den aftale, som Socialdemokraterne var med til at lave sammen med regeringen i september sidste år, men der er ting i forslaget, som ikke falder ind under aftalen. Det er også korrekt, at vi har kunnet udtale os og har været med til at rette nogle afsnit i lovforslagets første udgave, som kom ud på nettet og blev sendt i høring, så det blev til det, vi behandler her i salen i dag. Der er nogle meget klare forskelle mellem det oprindelige forslag, som høringsparterne udtalte sig om, og det, vi sidder med nu.

Spørgsmålet er, om man kan sige, at der er behov for masser af forandringer. Vi mener i hvert fald, der er behov for tydeliggørelse af nogle ting, og at der er behov for at få afklaret, hvem af høringsparterne som har mest ret, når de rådgiver så forskelligt, som de gør. Det er det, vi skal have afklaret, men jeg har ikke sagt, at vi vil vende tommelfingeren totalt nedad for hele lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Skal jeg forstå det sådan, at hvis Socialdemokratiet ikke er tilfreds med lovforslaget og det ikke bliver ændret tilstrækkeligt, siger Socialdemokratiet nej, selv om man har indgået en aftale?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det skal forstås sådan, at hvis der stadig er hjørner af lovforslaget, som ikke er juridisk holdbare, skal de rettes og tydeliggøres. Men vi er ikke grundlæggende uenige i målet med lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Så beder vi hr. Søren Krarup komme på talerstolen som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Lad det være sagt med det samme: Vi støtter fuldstændig dette lovforslag, og vi hilser det velkommen.

For det første er det naturligvis godt, at der for fremtiden åbnes mulighed for at standse det

dybt ubehagelige misbrug af udenlandske kvinder, der har fundet sted.

For det andet er det godt, at der gribes ind over for de genopdragelsesrejser, hvormed udenlandske familier bosat her i landet har forhindret, at deres børn fik et integreret forhold til dansk kultur. De, der sender deres børn til det, de opfatter som deres egentlige hjemland, burde drage konsekvensen og rejse tilbage til dette hjemland. Det skal der ikke lægges skjul på.

For det tredje er det godt, at der gribes ind over for det forargelige forhold, at flygtninge, der hævder at være forfulgt i deres hjemland, rejser til dette hjemland på ferie. Endnu et groft misbrug, der fortæller, hvor usandfærdige forholdene har været på flygtningeområdet, og hvorledes svindel og bedrag har haft alt for let spil i kraft af danskernes godtroenhed og naivitet.

For det fjerde er det både godt og på tide, at der gribes ind over for religiøse forkyndere, og dette forhold vil jeg godt opholde mig ved et stykke tid.

Kl. 14.30

Vi har jo nemlig hørt religiøse kredse her i landet klage over dette som et indgreb imod både religionsfriheden og forkyndelsesfriheden. Selv folkekirkelige kredse, der er skyldige at vide en smule om luthersk kristendom, der er grundlaget for traditionen og også lovgivningen her i landet, hengiver sig til det vitterlige vrøvl og den politiske korrektheds vedrørende dette punkt. De hævder, at man med denne lovgivning fratager forkyndere muligheden for at forkynde frit, idet de udenlandske forkyndere ikke må bringe sig i modsætning til, som det hedder, de grundlæggende værdier i et demokratisk samfund.

Jeg må indrømme, at jeg har visse betænkeligheder ved denne sidste formulering. Den synes mig at minde mere om demokrati end om demokrati. Hvorfor ikke sige den danske grundlov i stedet for demokratiske værdier? Her er jo frihedsrettighederne, her er kernen i demokratiet opført.

Når dette er sagt og denne betænkelighed fremført, så gælder det, at der slet ingen grund er til at falde på halen over den forargelse, som disse religiøse kredse udfolder. Enhver i dette land skal følge loven. For præster i folkekirken gælder det også ifølge tjenestemandsløven, at de såvel i som uden for tjenesten skal vise sig værdige til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.